

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 2. De modo meditandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Ex hucusque dictis formabis propositum referendo
dandi orationis studio, utpote quod est signum
S. Chrysof. omnis perfectionis: *si video aliquem, ait* *omnis est p-*
stomus, non amantem orandi studium, *com-*
palam est, nihil egregia virtutis in animo possidet
si video deditum orationi, coniecto, templum. Prim-
omni virtutis genere ornatum. Crede & secundu-
Luc. 18. ipsummet Christam tibi dicere: *Opera intellectu-*
Ioan. 16. rare, & non deficere: *petite & accipietis: et factis*
Bellarmin. & exaudiet. *Sicut, si quis juberet pauperi, ut motu*
peteret eleemosynam; non posset illi iuste denegare ei-
mosynam.

Recordabor quoque consilij Cassiani supra meditan-
ti, videlicet, utin omni actione, passione & intellectu
proferam orationem illam Ecclesie: *Deus, ad adiu-*
rium meum intende: Domine, ad adjuvandum me
similiter recurrens ad sanctissimam Dei Matris Mariae
auxilium, dicam: Deus, in adiutorium ad volu-
intende: Domina, ad adjuvandum me festina: ubi esse
tende, Domina festina.

De modo deinde orandi per diem specialiter
in exercitio presentie Dei.

CAP. II.

De Modo Meditandi.

Primo, optima ad meditationem dispositio
proxima, quam remota est puritas cordis.
S. Thomas secundum S. Thomam consistit in mortificatione
1.2.q.180. num nostratum per virtutes morales acquiri-
amore Dei. Etenim proprium est amoris ingenuum
siderium lubenter agendi & conversandi cum re-
Ama Deum, idque sufficere dispositioni tuæ ad be-
ficiendam orationem.

S. Ignat. in Secundo, in meditatione hæc solent fieri quæ
exercit. primum est presentia Dei: *Animo sursum elevato*
rem Dominum meum Iesum, sic presentem &
quidam acturus sum. Secundum est oratio præ-

ferendo orationem illam purè ad gloriam Dei. Ter-
tium est Historia. Quartum est compositio loci. Quin-
tum est petitio, circa quæ advertendum, duo prima in
omni meditatione esse eadem: tria alia variari, confor-
mari potest ut variatur meditationis materia.

Primum præludium aptæ disponit que attentionem:
secundum intentionem: tertium memoriam: quartum
intellectum: quintum voluntatem.

Factis præludiis, sequitur meditatio, quæ consistit
in motu virtuoso voluntatis esto sit destituta præviâ
delectatione. Memoria debet proponere objectum
meditandum, intellectui incumbit discursu suo illud
intelligere, & voluntas variis affectibus, variorumque
virtutum exercitio versus idem objectum mo-
venda debet. Ex quo sequitur, meditationem debere esse
deum: quia est cognitio quædam, quæ ordinatur
ad voluntatem, & à voluntate ad operationem. De-

bet esse accurata & constans, non vagando per varia
puncta; sed uni & eidem insistendum est: exercendi
sunt actus virtutum, fidei, spei, charitatis, Religionis,
humilitatis, obedientiæ, admirationis, confusionis
proprie, propositi, &c. Debet insuper esse penetrativa:
quocirca cuilibet meditationi adjungi solet prima & se-
cunda repetitio, uti & applicatio sensuum, ad imprimen-
das fortius animæ contemplationes.

Hanc eundem meditando modum docuit S. Bernar-
dus, duo distinguens in meditatione: *affectum* &
exercitium virtutis: & primum, ait, non esse in
nostra potestate, sic tamen secundum. Et quando
dicit Propheta: *Delectare in Domino: non de affectu*
loquitur, inquit idem S. Doctor, sed de exercitio:
affectum enim ille beatitudinis est; exercitium vero vir-
tutis. Quod idem proponit S. Augustinus, cum do-
cet modum orandi, dicens: ora in fide, ora fideliter,
ora manenter: fides, spes, charitas ad Deum perdu-
cunt orantem; vult dicere: sub oratione confide &
spera in Deo, ac deinde exerce intellectum fide, vo-
luntatem charitate, aliarumque virtutum exercitio,
& optimam perficies orationem. Subjungit etiam
humili-

Add. 4. i.
Hebd. exet.

Exerc. S. i.
gna. Hebd.
4. not. 2.

Bern. serm.
5. de Quad.

S. Aug. Ep.
221. de ori-
Deo.

ONSTI
DE RET
MUS
ON

humilitatem, qua orare debes: *Orascat* dum enim veras futuri saeculi divitias habes, orandi à Gerione vocatur *sancta mendacitas* multum à Sanctis commendatur. Rogatus sanctis Patribus, ut doceret modum orandi, *magistros meos*, respondit, *et ipsi vos docebunt*. rando, quoniam esset magister sui, dixit, illos peres: unde quemadmodum illi se gerunt orando, ita vos, subjunxit, habere debetis. Mendicus non confidit in se, sed in misericordia divitis: non ostendit sanas corporis partes, quid boni habet; sed plagas & vulnera, & mali habet: nuquam fatigatur petendo.

Luc. 18. cæcus Evangelicus, qui aliis increpans inquit mabat: *Fili David, miserere mei*: & tandem quousque exauditus fuit. *Et quia Publicanus*.

S. Bern. S. Bernardus, hanc regulam pauperum servavit melius Phariseo; idè descendit iustificatus ab ipso.

S. Dionys. Modus hic meditando fundatur in doctrina de Divin. Ateopagta declarata per S. Thomam, qui tres contemplationis motus: primus est motus qui fit ab uno loco ad alium, & significat intellectus: secundus est circularis, qui est *et semper circa idem centrum*, & significat contemplationem, qua fit per simplicem intuitum veritatis sine discursu: tertius motus est obliquus, qui est recto & circulari compositus est, & significat contemplationem compositam ex discursu & simplicitate contemplationis. In secundo horum trium motuum contemplationis perfectio, in qua quodammodo adstant Angelis in caelo, & à SS. Patribus vocatur oratio silentij, oratio quietis, oratio silentij. Et tunc anima apprehendit per simplicem operationem infinitam beatitudinem, pulchritudinem & dulcedinem voluntate gaudet, & complaceat sibi in illa, ex quo actus virtutum, uti supra dictum est.

Perfectio huius exercitij colligitur ex eo, quod illud perfectæ Dei imago renovetur in anima: id est necessarium est, primum, habere tres potentias natura

memoriam, intellectum & voluntatem: secundò, virtutes supernaturales, fidem, spem & charitatem: denique pro ultimo complemento ac perfectione hujus imaginis necessarium quoque est, habere actus virtutum, quibus anima perfectè sese unit Deo: et actus fidei se conjugit Filio Dei, qui est prima veritas: per actus spei se unit Patri, qui est summa potentia: per actus charitatis unit se Spiritui sancto, qui est immensa bonitas. Si quemadmodum esse Dei non consistit in potentia, vel in habitu; sed in actu quodam perfectissimo, & simplicissimo: ita nostra natura, ut sit perfectè in his Naturæ Dei, ultra perfectionem potentia, & virtutum, perfectione actuum, actualisque virtutum exercitii prædita esse debet.

Tertio, post meditationem reflexionem facies, considerando, quomodo successerit mentalis oratio: Si male, inquires causas cum pœnitentia & emendationis proposito: Si bene, gratias Deo ages, eundem postea modum observaturus. Et in particulari observabis fructus ex oratione provenientes, ut sunt lumen, affectus, proposita, dona ipsiusmet orationis: examina bis distractiones ceterosque defectus commissos: & sicut Deo referes gratias de perceptis fructibus; ita postulabis veniam de commissis erroribus & defectibus cum proposito emendationis. Circa desolationem, si substantiam actus tolli advertentis, defectus tuus est, ac proinde pœnitentiam desuper ages, teque emendabis: si verò tollatur consolatio consequens, contingere poterit absque defectu tuo, veluti accidit Christo Domino oranti in hostio, ubique proderit ad mortificandum proprium amorem spirituales.

Exercit. 3.
Ignat.

OMNIBUS
DEBET
MAGIS
OMNIBUS